

КОЛЕДУВАНЕТО - ОБИЧАЙ ЗА ЗДРАВЕ И БЕРЕКЕТ

Коледуването е стар народен зимен обичай за плодородие, здраве и щастие. Времето за коледуване е строго определено от традицията — от полунощ до изгрев слънце на Бъдни вечер. В народните пред-

ля се водача на групата, който е по-възрастен и женен. Коледарите са в традиционно празнично облекло и с накичени с китки калпаци, а в ръцете си носят „шарени тояги“. Обхождат домовете на групи, като тръгват винаги в източна посока. Първо се тръгва от къща-

Коледуването и благотворителността в с. Сараньово

Страница от местната история

Коледарите от с. Сараньово през 1932г. коледуват, както е по традиция — от къща на къща, посрещани радостно от местните жители. Облечени в традиционните дрехи от домашен платчешири (потури), които не са окичени с много гайтани, с гугли на главата и шарени торби на рамо.

Недалеч от селото се намира и гара Сарамбей, а по линията преминават влаковете, които често имат престой на гарата. За голяма изненада на

ски“ /е записано : „Учителите Петко Босаков /от Славовица/ и Иван Мерачев коледуваха с хора от прогимназията в с. Сараньово и гара Сарамбей. Прихода, около 2000лв., се внесена на „Комисията за закрила на децата“ в селото ни за издръжка трапезарията при училището. Коледарите навсякъде се посрещаха радостно и богато бяха възнаграждавани. Особено силно впечатление направиха на пътищата от влаковете в 4 часа през нощта, които с

стави тогава се появяват караканджули, вампири, таласъми и други свръхестествени същества, а коледарите със своите песни имат силата да ги прогонят. С изгрева на слънцето те загубват тази сила и спират да коледуват. В обичая участниците са само мъже - ергени, годеници и по-млади, скоро женени мъже. Всички носят едно общо име, което в различните говори е в различни форми - коледари, коладници, коледаре, коледници и пр.

Подготовката на коледарите започва от Игнажден (20 декември), когато се разучават коледните песни, създават се коледарските групи от по 10-15 човека, опреде-

та на най-личния човек в селището — кмета, попа, също и даскала. Във всеки дом изпълняват песни за прослава на стопаните и благопожелание. Стопанинът кани около трапезата младите мъже и ги черпи с вино и ракия, а после момата ги дарява с вит кравай.

Вярва се, че коледарите със своите песни имат силата да прогонят злите сили. По пътя, пред вратата и в къщата коледарите пеят тези специални обредни песни, различни по мотиви, според мястото на изпълнение и лицето, за което се пеят. Най-общо те са обредно пожелание за щастие в семейството и добра реколта.

Ученици с класни ръководители Иван Мерачев и Иванка Мерачева- 1935- 1936 г.

пътиниците, коледарите благославят за песните си и тези, които в нощта на Бъдни вечер не са около трапезата, а във влака - на гара Сарамбей...

В Летописната книга на „Сараньовското основно училище“/днес СОУ „Христо Смирнен-

радост посрещаша веста за Рождество Христово и пускаха лептата си в оригиналната българска каса – кратуна.“

Коледарските песни се изучават в училищния хор, създаде към тогавашната прогимназия през 1930г. от учителката

ГРАЖДАНСКО СДРУЖЕНИЕ „ЗАГОРОВО” ВИ ПОЖЕЛАВА ВЕСЕЛИ ПРАЗНИЦИ!

Скъпи съграждани,
Нека магията на святата Коледна вечер влезе в дома Ви и донесе здраве, мир и благодат!
Най-искрени благопожелания за ползотворни дела, за топлинота и доброта – дарявани и получавани, за дни на радост, с усмивки и веселие, за мигове на сбъднати мечти!

Райна Ат. Цукева, която през същата година е и директор на училището. По онова време в с. Сараньово и гара Сарамбей се разгръща богата обществена и благотворителна дейност, иницирана от учителите.

„Обществената дейност на учителите през тази година е похвална.“ - е записано на една от страниците на Летописната книга.

Всичко започва през 1924г., когато се дава първото представление на сцена. Тя е направена от руснака Анатолий Николаевич с помощта на хората от селото и на търговците от гара Сарамбей, които даряват и дървения материал. Любителите артисти са учи-

телите: Иван Мерачев, Георги Димитров и Стефанка Петкова и местните жители Илия Николов Трънин и Никола Христович. На първата построена театрална сцена, на 18 декември 1924г., се играят две комедии „Гостолубец“ и „Комарджията“. Парите се използват за закупуване на дрехи на бедните ученици за коледните празници.

Една история, една традиция, една българска Коледа...и много човещи на, която днес наричаме вълшеичество. Преди близо век добрата кауза е приобщавала хората, за да изградят и ни завещаят на нас, поколенията, този град- Септември!

Иванка Бечева Кърджийска

ДОРИ И СЛЕД 100 ОТПРАЗНУВАНИ КОЛЕДИ, ВНИМАНИЕТО ТРОГВА

Вярно е, че Дядо Коледа носи подаръци на послушните... деца, пораснали такива и възрастни! Тази година Белобрадият старец помоли джуджетата от Сдружение „Загорovo“ да зарадват с подаръци и двамата столетника в общината- дядо Михал Даскалов от гр. Септември и дядо Темелко от Симеоновец. Дори и след 100 отпразнувани Коледи, радостта от получаването на подаръци не е намаляла. А сълзите на щастие в мъдрите и изпълнение с топъл блясък очи на нашите старци, са ценният подарък за нас. В навечерието на най-светлите празници им пожелаваме много здраве, щастие и още дълги, дълги години коледни подаръци.

ВЕСЕЛИ ПРАЗНИЦИ!

3 ГОДИНИ ОТ ОСНОВАВАНЕТО НА ГРАЖДАНСКО СДРУЖЕНИЕ „ЗАГОРОВО“

Три години от основаването си отпразнува Гражданско сдружение „Загорovo“ на 13.12.2015г. в кафе - сладкарница „Загоре“. Партито носеше естествено и своя коледен дух. Освен подготовените приятни изненади, гостите посрещнаха и Дядо Коледа, който раздаде десетки подаръци. Новогодишна томбола, танци и добро настроение съпътстваха тържеството. В караоке забавление, под акомпанимента на известни песни, непрофесионално се изявиха много гости. На „сцената“ с микрофона, много добри певчески умения

показа мъжката група от клуба на „Загорovo“ - с. Бошуля. В атмосфера на забавление, но и на приятелство – така премина тригодишният ни рожден ден!

На 13.12.2012г. бе регистрирано „Загорovo“ като организация с обществено полезна дейност. Роди се „Загорovo“!
Един будистки мо-

нах беше казал: „Подобре запали една свещичка в мрака, вместо да проклинаш тъмнината. Така може да намериш някой друг в тъмното.“

Ние запалихме своята свещичка и намерихме вас, приятели и съмишленици. „Три години са и много и малко, но достатъчно, не само да положим началото, но и да се развием като гражданска организация“, подчертаха и организаторите на тържеството. Нека се умножим три пъти по три през следващата година! Да размножим човешката, духовността и добрината!

ПОГОЛОВНА СЕЧ В ОБЩИНАТА

СЪКРАТЕНИ СА ДЕСЕТКИ СЛУЖИТЕЛИ

Докато в нормалните държави за коледните празници служителите получават бонуси, в България и по-точно в община Септември, служителите получиха заповеди за уволнения. Десетки работници останаха на улицата на прага на зимата. От новото общинско ръководство този процес на уволнения го нарекоха „оптимизация“:

„Към настоящия момент в Община Септември съществуват 9 броя щатни разписания, в това число 4 броя, финансирани от Държавния бюджет и 5 броя от собствени приходи. Съгласно държавните стандарти, Общината трябва да се обслужва с около 70 служители. От 9-те щатни разписания, числеността сега е 178 бр., в това число 96,5

бр. от Държавни дейности и 81.5 бр. от Местни дейности. Сумата за месечни заплати за ДД е 71 479,40 лв., а за месечни заплати МД – 41 080,90 лв., която за една бюджетна година е 492 970,80 лева (само за местни дейности). За отбелязване е фактът, че в посочената по-горе бройка не влизат работниците от социалния патронаж, дома в Славовица, детските градини и служителите в медицинския център. Там на по-късен етап допълнително ще се направи анализ на заетите щатове. Предложението на кмета до Общинския съвет е щатните разписания да станат 5 бр., в т.ч. 4 бр. за държавни дейности и 1 бр. за местни дейности, съгласно Приложение – 1. В резултат на новото пред-

ложение, числеността се намалява с 30 бр., в т.ч. Държавни дейности – 1,5 бр. и Местни дейности – 28,5 бр. Съответно средствата за фонд „Работна заплата“ за 1 месец се намаляват с 13 640, 26 лв., а за една година със 163 683,13 лв., в т.ч. за Държавни дейности намалението е 2 698,86 лв. (поради незаети бройки и надвишена сума по щатното разписание до момента) и за Местни дейности с 10 941,40 лв. „Това предложение го правя във връзка с недостатъчните собствени приходи и много лошото финансово състояние, несъбраните местни данъци и такси и големите задължения на Общината“, мотивира се кметът Марин Рачев. Освен това реструктурирането на щатната характеристика ще даде възможност за индексация на заплатите на общинските служи-

тели с цел по-голямата им лична мотивация. Вторият резултативен ефект ще позволи част от спестените приходи да бъдат насочени към подобряване на инфраструктурата в Община Септември.“

Това е написано във Фейсбук страницата на „Локомотив Септември“, която се грижи за пиара (поддържане на публичен имидж на определен човек или личност) на новоизбрания общински кмет, г-н Марин Рачев.

Дали това е „рационализация“, „оптимизация“ или само уволнения на нарочени дългогодишни служители, това само времето ще покаже. Нека не забравяме, че става въпрос и за изпълнения на министерски препоръки: „Държавата може да даде рамо на закъсали финансово общини, но само при конкретно изпълнени от тях ангажи-

менти. Става въпрос за финансовата дисциплина. И най-вече за два основни аспекта – събиране на недоборите (вземания от данъци и такси), които са натрупани през годините и оптимизиране на разходите за заплати и осигуровки на средно-списъчния персонал“, заяви министър Горанов“, се казва още в страницата на „Локомотив Септември“.

На нас, данъкоплатците, ни остава да дочакаме и повишението на местните данъци и такси. И да си плащаме, както досега! Нали живеем в правова държава - право на избор, но и спазване на закона.

Дали ще се напълни бюджетът на Общината от изтънелия джоб на оределите вече данъкоплатци?! И ще се сбъдне ли вярата на избирателите, че изборът на кмет с бизнес и финансови въз-

можности е гаранция за път към успеха на общината?!

Засега няма да разчитаме на финансовата мощ на кмета, нито на екипа от професионалисти, както ни уверяваха предизборно. И не ни остава нищо друго, освен да се надяваме на добрата воля на правителството.

Така, както се очертава, следващите 4 години няма да имаме и право на рекламация. Рекламации само на място - в магазина! Нашето право изтече в изборния ден!

Остава ни и нещо друго – НАДЕЖДАТА, както през последните години. А Надеждата като първа глупачка, умира последна!

Зимно поддържане и снегопочистване на общинска пътна мрежа в община Септември за оперативен сезон 2015/2016г.

ДОГОВОР ЗА ВЪЗЛАГАНЕ НА ОБЩЕСТВЕНА ПОРЪЧКА ЗА УСЛУГА

№ 264/02.11.2015г.

Днес, ... 02.11.2015 г., в гр. Септември, между:

1. **ОБЩИНА СЕПТЕМВРИ**, с административен адрес на управление в гр. Септември, ул. „Александър Стамболийски“ № 37А, с ЕИК 000351825, представлявана от Даниела Димитрова Малешкова – упълномощено длъжностно лице съгласно чл.8, ал.2 от ЗОП съгласно Заповед №1736/13.11.2015г. на Кмета на община Септември, и Иванка Сестримска - Главен счетоводител на Община Септември, наричана по-долу за краткост **„ВЪЗЛОЖИТЕЛ“**, от една страна

и
2. **„МиВ Транс“ ЕООД**, със седалище и адрес на управление: гр. Пазарджик, ул. „Христо Ботев“ №57, ет.3, представлявано от Владимира Бояджийска, от друга страна, наричано за краткост **ИЗПЪЛНИТЕЛ**,

На основание чл.14, ал.4, т.2 и чл.101е, ал.1 от ЗОП се сключи настоящият договор, с който страните се споразумяха за следното:

I. ПРЕДМЕТ НА ДОГОВОРА

Чл.1. (1) **ВЪЗЛОЖИТЕЛЯТ** възлага, а **ИЗПЪЛНИТЕЛЯТ** приема да извърши "Зимно поддържане и снегопочистване на общинска пътна мрежа в община Септември за оперативен сезон 2015/2016г." в обем и обхват съгласно техническата спецификация на възложителя, неразделна част от настоящия договор.

(2) Зимното поддържане на общинската пътна мрежа включва снегопочистване и опесъчаване с пясъко-солените смеси в съотношение 150 - 200 kg сол на 1 m³ пясък.

(3) Снегопочистването включва и обхваща:

1. В урбанизираните територии – широчината на пътното платно до бордюрната линия /регулата/;
2. Извън урбанизираните територии – широчината на пътното платно с прилежащите банкети и уширения за аварийно спиране;
3. Всички уширения за спирки на междуселищния транспорт в и извън урбанизираните територии;
- (4) Опесъчаването включва:

1. Широчината на пътното платно с активните ленти за движение и уширенията за аварийно спиране;
2. Уширенията за автобусните спирки на междуселищния транспорт.
- (5) Снегопочистването и опесъчаването се извършват със специални автомобили, снабдени със снегоринни уредби и окомплектовани със сигнализация за работа при лоши метеорологични условия.

II. СРОК НА ДОГОВОРА

Чл.2. (1) Срокът на действие на договора е от датата на подписването му до 15.04.2016 г.

III. ЦЕНИ И НАЧИН НА ПЛАЩАНЕ

Чл.3. (1) За изпълнение предмета на договора Възложителя дължи на Изпълнителя възнаграждение, което се формира на основата на общото количество на действително извършените и приети работи при единични цени на километър за съответната дейност,

Зимно поддържане и снегопочистване на общинска пътна мрежа в община Септември за оперативен сезон 2015/2016г.

Неразделна част от настоящия договор са следните приложения:

1. Техническа спецификация.
2. Техническо предложение за изпълнение на поръчката.
3. Ценово предложение.

ВЪЗЛОЖИТЕЛ:
Даниела Малешкова

Упълномощено длъжностно лице
съгласно чл.8, ал.2 от ЗОП
съгласно Заповед №1736/13.11.2015г.
на Кмета на община Септември

Главен счетоводител:
Иванка Сестримска/

ИЗПЪЛНИТЕЛ:
/Управител на „МиВ Транс“
ЕООД/
Владимира Бояджийска

Първият договор за обществена поръчка вече е факт. Зимното поддържане и снегопочистване на общинската пътна мрежа е възложено на фирма „МиВ Транс“ ЕООД, представлявана от Владимира Бояджийска. Припомняме на читателите, че г-жа Бояджийска беше и един от членовете в ОИК (Общинска избирателна комисия), гр. Септември. Договорът, както е видно, даже не е подписан (разбирайте сключен) от кмета на общината, а от упълномощено лице. Въпреки, че не си спомняме народът да е избирал заместник - кмет, а кмет, който да организира изпълнението на общинския бюджет, Законът за обществените поръчки (ЗОП, чл.8, ал.2) позволява упълномощено лице да решава къде отиват парите на данъкоплатеца.

Според Протокол от работата на комисията от 25.11.2015 г., офертата за зимно поддържане и снегопочистване на общинската пътна мрежа е само една - тази на цитираната по-горе фирма. Публична тайна е обаче, с кого са изключително близки и за кого дейно работеха по изборите сем. Бояджийски.

Дали това е случайност?! Отговорът оставяме на читателската преценка...

Егногневен преход до с. Голак, организираха инициатори от „Загорово“

ГОЛАК

Село Голак се намира в Голак планина, част от рида „Еледжик“ (от 1989 г. - „Ветрен“), Ихтиманска Средна гора на 762 m н.в. В близост до селото се намират „Голашката пещера“ и „Маркови дупки“. В „Голашката пещера“ са открити останки от енеолита (Каменно-медната епоха – 4000-3000 години пр. н.е.). Поселищният живот в района на днешното село Голак започва още през античността. Свидетелства за това дават подземните рудни галерии и големите количества шлага, отпадък, който се отделя при преработката на желязна руда. Рудниците са разположени на юг от селото, ширината на заеманата площ не е голяма, но на дължина тя достига 10 km. Добиват се магнетит и хематит с 30-40% съдържание на желязо в тях. Първоначално за обработката на желязната руда се използват мехове за разпалване на огъня и чукове и наковални. Има и предположения за използване на водата за задвижване на механични наковални, за това свидетелстват следи от преграждане на реката. Освен с добив на желязна руда, в древността населението се занимава и с добив на вар. Добивът на вар се дължи на факта, че южния склон на Голак планина е карстов. От варниците към удобните

за обработка и транспорт места готовата вар се спуска по прокопан сухоземен канал.

В северна посока от селото преминава значимият диагонален (военен) път (Via Diagonalis, известен още като Via Militaris), по който се придвижват войските и кеврани с хора и стоки.

По време на Османското робство основният източник на желязна руда е т. нар. пещара (известна днес като Голашка пещера). Рудата от нея се превозва с помощта на катъри към Сестримо, където са построени мадани за механизано топене на рудата. Добивът се преустановява през 1854 г., когато скитациите османски орди около Сарамбей запалват маданите край Сестримо. За кратко по време на Втората световна война отново се възобновява добива на желязна руда. Тя се превозва от Голак с помощта на волски коли към гара Костенец, където се товари на вагони и се изпраща към унгарския град Печ за преработка.

Преобладаващата стопанска дейност на населението е производство на дървени въглища. То започва да отстъпва място на земеделието и животновъдството в края на XIX в. Дървените въглища се превозват с помощта на специално пригодени кошове, заемащи цялата кола към маданите край Сестримо и към Татар Пазарджик. При строежа на железопътната линия Цариград – Белово в района на Голак се добива дървен материал за направа на

траверси.

На 1,5 km от селото на възвишението по пътя към местността „Паланката“ има останки от манастир. Поради липса на църква жителите на Голак се черкуват в Славовица. През 1909 г. на височината над училището е построена дървена църква. ПОСТРОЯВА СЕ ПО-МАСИВНА ПОСТРОЙКА НА ЦЪРКВАТА „ВЪЗНЕСЕНИЕ ГОСПОДНЕ“ ПРЕЗ 1921-1922 Г. НА ОТКРИВАНЕТО Й ПРИСЪСТВА И ТОГАВАНИЯ МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ЦАРСТВО БЪЛГАРИЯ АЛЕКСАНДЪР СТАМБОЛИЙСКИ. ТОВА НЕ Е СЛУЧАЙНО, ЗАЩО НЕГОВАТА МАЙКА НЕНА БАНКИНА Е ОТ ГОЛАК.

В Балканските войни, Първата и Втората световни войни по бойните полета загиват 40 жители на Голак. На източната страна на църквата в селото е поставена паметна плоча с имената им.

Училищната дейност се развива след Освобождението със създаването на килийно училище. Учител в него е дядо Никола Македонца – през зимата учи децата в него, а през лятото строи къщи в се-

лото. Училището се състои от две класни стаи и една за учителите. Поради разрастване на селото и увеличаване на броя на децата към училището се достроява една голяма стая за първи клас и се ползва една частна постройка за класна и учителска стая. През учебната 1940/1941 г. училището прераства в прогимназия. Сградата се състои от седем класни стаи. След закриването му в следващите години архивът се унищожава, а сградата се използва за пилчарник.

В Голак е създадено и читалище, но единствената дейност, която се развива в него е слушане на новините от възрастното население по радиоапарат на батерии. Селото е електрооснабдено през 1958 г.

Къщите в селото са типични представители за Средногорието-Среднобългарски тип къщи.

Краеведа Спас Лазаров представя в книгата си „Голак“ колко важно значение имат народните песни в стопанския живот на селото и поспециално по време на жътва. Целият кър се

оглася с песните на жътварките от ранна утрин до късна вечер. А след приключване на кърската работа започват седемките за обработка на вълната.

С питейна вода селото се снабдява от около 10 извора. Изкопани са и над 50 бунара (кладенци) с дълбочина от 3 до 6-7 m, а най-дълбокия достига 18 m дълбочина. Но водата от тях не се използва за консумация. Протичащите около селото водни потоци се използват за напояване. На тях са построени 12 воденици, макар, че не са съществували едновременно, те осигуряват преработката на зърното и производството на брашно. Воденичните камъни се добиват от гранитни скали. Също така се използват и помалки ръчни мелници.

Село Голак се оформя на настоящето си място в края на XVI и началото на XVII в. Като част от Османската империя административно Голак е към Самоков. При Освобождението през 1878 г. в селото има 25 къщи с около 100 жители. Селото преминава към Пазарджишка

околия и Пловдивски окръг. През 1932 г. отношенията на селото с Ветрен стават непоносими и Голак преминава към Ихтиманска околия и Софийски окръг. Местното население започва ръчно прокарането на 16-километров път до Костенец. Днес село голак е част от община Костенец, област Софийска.

След Освобождението много хора от Голак се изселват към различни части на страна в търсене на препитание, като достигат до село Ветрен, област Бургас. Работят във фабриката за импрегнация в Белово и вародобива в Сестримо. След откриването на вародобивните пещи в Огняново, се насочват на там. Въпреки това, населението постоянно се увеличава. В първата половина на XX в. в Голак има 178 къщи. Към края на 1934 г. населението му наброява 796 жители. Максимумът е към края на 1946 г. – 968 жители. Както в почти всички села, така и в Голак от тогава започва изключително голям спад в броя на населението и масови изселвания. Множество семейства се установяват в Септември, Около 80 семейства в Пазарджик, над 60 семейства в Айтоско, 55 семейства в Шумен, 7 семейства в Карнобатско. След национализацията през 1947 г. се образува ТКЗС, което съществува само 15 години. След закриването му 55 семейства се изселват в Костенец за постоянно. През 1975 г. достига 45 души, през 1992 г. са 26 души, а днес в село Голак живеят трима постоянно живеещи.

Спасимир Пилев
(материалът е със съкращения)

Днес красивото планинско селце е почти обезлюдено, местните жители са едва трима. Но в миналото тук е кипял живот, раждали са се деца, имало е и училище. Красивите, почти порутени къщи, пазят спомени за стари времена, огнищата в пруста, тъжно застинали, някога са топлели многобройна челяд, слушала приказки за хайдути и войводи пред приятния пукот на огъня. До самата врата на една от старите къщи е подпряна дървена вила за сено – сякаш стопанинът ей сега ще дойде... Тъжно, почти призрачно! Въпреки това, село Голак е изключително красиво с накачалите къщи по височините на Средна гора. Фотоапаратите ни запечатаха част от нашето преживяване, което споделяме и с Вас.

ОПОЗНАЙ РОДНИЯ КРАЙ, ЗА ДА ГО ОБИКНЕШ!

90 години Туристическо дружество „Милеви скали“, гр. Септември

Началото е поставено през август 1925 г. – първото гражданско дружество на територията на Септември. Ето какво си спомня и пише през 1992 г. уважаваният гражданин и общественик Паун Кръстев Пърмаков:

„През 1919 год. семейството ни се изсели от с. Акънджиево и станахме жители на гара Саранбей. По това време гарата не беше много населена. Имаше 10-12 семейства, които се занимаваха с различни про-

фесии. Толкова бяха и останалите къщи.

Железниците имаха 5-6 сгради, в които живееха семейства на работещите в БДЖ и те не наброяваха 10-12 семейства. След 1920 – 1921 г. започнаха да се заселват и други семейства.

Основател на дружество „Милеви скали“ е Васил Георгиев Гърличков, роден през месец август 1910 год. в гр. София. Баща му бе началник на Локомотивно депо.

Първият излет е

организиран от Васил Гърличков през месец август 1925 г. с участието на Тодор Стоянов Разпопов, Кирил Василев Клисурски, Атанас Ангелов Атанасов, Георги и Стефан Стоименови Спасови, Стойчо Георгиев Маринков и Димитър Стоименов Наумов.

Групата, когато пристига на самия връх „Милеви скали“ и през време на почивката решава дружеството да носи името „Милеви ска-

ли“. Първият председател на дружеството е Кирил Василев Клисурски и секретар Васил Гърличков.

След излета на „Милеви скали“ се правят и други на различни места. Дружеството се издържа от членски внос, вчеринки, дарения и др. Дружеството става член на ЮТС /Юношески туристически съюз/ и започва да участва на конгресите на БТС.

Васил Василев председател на ТД „Милеви скали“

Архив: Георги Дунчев, гр. Септември
Хижа „Равно Боре“ - Екскурзионно летуване - 1987 г.

НОСИЯ ОТ ДОБРУДЖА

ОТ КОЛЕКЦИЯ „СТОЯН ГЕОРГИЕВ“

Превратната историческа съдба на Добруджа и големите миграционни движения са събрали в този регион преселници от почти всички краища на България. Дошли от Тракия, Балкана и Северна Добруджа, те донасят със себе си особеностите на своя бит и традиции. В продължение на векове различните етнографски групи са в процес на активен културен обмен и взаимодействие. Тази специфика на областта дава основание на Михаил Арнаудов да отбележи, че „Добруджа ни дава в миниатюра етнографската картина на половин България“.

Една от най-многобройните групи са преселниците от Северна Добруджа. По стил и композиция носията на тази етнографска група се отнася към сукманеното облекло, като от двадесетте години на XX век сукманът претърпява промяна - кройката му се променя и се доближава до роклената. В този вид дрехата се нарича чукман. При изработката се използва и фабричен плат в съчетание с домашно тъканя. Чукманът е рязан в кръста дреха. Горната част - чапак е скроена по тялото, именно тя е от фабричен плат. Долната част се състои от прави парчета плат, шест на брой, с отвесни съединителни шевове, надиплена и пришита към горната част. Тя е от ръчно тъкан в четворна техника, ярко червен, вълнен плат. Отпред, до талията дрехата е отворена. Пазвата и ръкавите извивки са апликирани от черни и жълти ширити, а по полите - от ивици черно кадифе.

Ризата е туникообразна, украсена по ръкавите с бяла, ръчно плетена дантела.

Своеобразен декоративен център на традиционния костюм е престилката, в случая изработена от вълна и коприна в техника лита, вадена и вземо. Върху черен фон по дължината ѝ се редуват релефни ивици от коприна в тъмно лилаво/патладжан/, наричани кори, а в двата отвесни края завършва с фризове от извезани с лилава и розова коприна геометрични орнаменти.

Забраждането е с голяма кърпа - чумбер.

Костюмът, освежен и допълнен от красив колан, е от 30-те год. на XX век.

70 ГОДИНИ ТЕСНОЛИНЕЕН ПЪТ СЕПТЕМВРИ - ДОБРИНИЦЕ

На 9 декември, преди 70 години, потегля първото влакче по теснолинейния път от гара Септември за Добриница. Линията се нарича още дековилка или дековилна линия по името на нейния създател (1875) Дековил.

За да изпратят юбилейното влакче, на гара Септември бяха дошли десетки граждани и железничари. Инициатор на събитието е Кристиан Ваклинов - „момчето, което добротвори за теснолинейката“. С китка здравец, питка и сол беше посрещнат на „малката гара“ всеки пътник. От 13 декември, когато влезе в сила новото разписание на БДЖ, 9-те композиции на влака вече носят имена на природни забележителности - „Милеви скали“, „Вихрен“, „Без-

бог“, „Родопи“, „Клептуза“, „Пирин“, „Марица“, „Рила“, „Места“.

Влакчето предлага невероятни преживявания по маршрута на 125 километрова отсечка Септември - Добриница. Природните красоти на Родопи, Пирин и Рила спират дъха със своите забележителни пейзажи.

Историята на теснолинейния път е история

на един трудов подвиг. Липсата на механизация, сложният планински релеф, огромните скални маси, изнасяни с вагонетки и колички и тежкият ръчен труд са коствали невероятни усилия в миналото.

За да се наслаждаваме и днес на природните красоти по единствения оцелял теснолинейен път в България.

ТВОРЧЕСТВОТО НА ВАЛЕНТИНА БАНЕВА БЕ ПРЕДСТАВЕНО В ЗАЛАТА НА „ЗАГОРОВО“

Младата художничка Валентина Банева представи творчеството си в залата на Гражданско Сдружение Загорovo, на 11.XII. Картините носят жизнерадостното излъчване на авторката, подсилено от топли цветове. Художничката представи творчеството си и зарадва почитателите си от Септември с елегантно поднесено слово за смисъла на творчеството и стила, в който рисува.

ОТЧЕТНО-ИЗБОРНО СЪБРАНИЕ НА ДРУЖЕСТВОТО

НА ЗАПАСНИТЕ ОФИЦЕРИ И СЕРЖАНТИ

На 14.12.2015г. в гр. Септември се проведе Годишно отчетно-изборно събрание на градската организация на Съюза на офицерите и сержантите от запаса и резерва (СОСЗР). Гости на събитието бяха полк. Иван Грозданов от с. Ковачево и председателят на Гражданско сдружение „Загорovo“ - Иванка Кърджийска.

С наличието на необходимия кворум, събранието премина стегнато и организирано. След приемане на дневния ред, с минута мълчание беше почетена паметта

на починал член на организацията.

Съюзът на офицерите и сержантите от запаса е една от първите граждански организации в национален мащаб, след демократичните промени. Тя се развива и укрепва тогава, когато изчезваха партии и организации от обществен живот в България. Организацията е национална, родолюбива, съсловна, независима и непартийна. Съюзът се изгражда на принципите на доброволността, демократичността и самоуправлението.

Градската организация на Съюза на офицерите и сержантите от запаса и резерва има 74 членове, сред които двама генерали и много богата социална, патриотична и родолюбива дейност. Септемврийското организация изказа благодарност за подкрепата през изминалата година към полк. Клисурски, Петър Бошев, Стефан Чавдаров и майор Мино Малешков.

В края на събранието, председателят на Общинската организация Септември - полк. Борислав Клисурски, даде една добра оценка на работата на градската организация на дружество.

„ЗАГОРОВО“ ЗАРАДВА МАЛЧУГАНИТЕ ОТ ЦДГ ГР. ВЕТРЕН С НОВО СПАЛНО БЕЛЪО

Деня на християнското семейство отбелязва с празнична програма децата от ЦДГ гр. Ветрен на 20-и ноември. Членове

от Управителния съвет на „Загорovo“ поздравиха всички присъстващи по случай празника и изненадаха децата с нови спални комплекти, осигурени от Гражданско сдружение „Загорovo“.

Нови детски комплекта за всички легла бяха поръчани и доставени в детското заведение, специално за празника.

„Въпреки всичко и за наша радост, семейството все още заема главно място в ценностната система на съвременния българин. Ние инвестираме в децата, а те са бъдещето на България!“, споделиха гостите от „Загорovo“.

Пожелаваме на всички деца и на техните близки и родители - здраве, щастие и много късмет! Благодарим на ръководството на ЦДГ Ветрен за приятните моменти, които изживяваме по време на празничната програма!

ПОКАНА ЗА ОБЩО СЪБРАНИЕ

СЪГЛАСНО ЧЛ.26, АЛ.1 ОТ ЗЮЛНЦ

Управителният съвет на Гражданско сдружение „Загорovo“ Ви уведомява, че на 30.01.2016г. от 16:30ч. в офиса на Сдружение „Загорovo“, находящ се в гр. Септември, ул. „Симеон Велики“ № 0 /до кафе-сладкарница „Загоре“/ ще се проведе отчетно-изборно събрание на Гражданско сдружение „Загорovo“ при следния дневен ред:

1. Отчет за дейността
2. Приемане на отчета за дейността
3. Отчет за приходите и разходите
4. Приемане на отчета за приходите и разходите
5. Приемане на нови членове
6. Други

Председател на УС: Иванка Кърджийска

Забележка:

Чл. 26. (1) (Изм. - ДВ, бр. 79 от 2006 г.) Общото събрание се свиква от управителния съвет по негова инициатива или по искане на една трета от членовете на сдружението. Ако в последния случай управителният съвет в двуседмичен срок не отправи писмено покана за свикване на общото събрание, то се свиква от съда по седалището на сдружението по писмено искане на заинтересуваните членове или натоварено от тях лице.

(2) Поканата трябва да съдържа дневния ред, датата, часа и мястото за провеждането на общото събрание и по чия инициатива то се свиква.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 79 от 2006 г.) Ако друго не е предвидено в устава, поканата се обнародва в „Държавен вестник“ и се поставя на мястото за обявяване в сградата, в която се намира управлението на сдружението, най-малко един месец преди насрочения ден.

СПОМЕНИ ОТ СТАРОТО САРАНЬОВО

На 14.XII в пенсионерски клуб „Илия Минев“ бе открита етнографска изложба „Спомени от старото Сараньово“. Идеята за изложбата се ражда спонтанно в разговорите и спомените за отминали времена, които се завъртат около сутрешното кафе в клуба. Председателката му, г-жа Снежана Кънчева организира събирането на материалите, а всички с радост отварят старите скринове... и от там се появява красотата на българското светуосещане. В инициативата

се включват и двама доброволци от „Загорovo“ - Севдалина Попова и Снежана Угleshova.

Изложбата приключи на 23.XII, когато ентузиастите от клуба подготвиха и възстановка на седянка.